

متن پرسش

با عرض سلام و خسته نباشید. ببخشید: ۱. گاهی اوقات بعضی‌ها می‌گویند که سعه وجودی انسان‌ها با پیشرفت و ترقی در دو جنبه علم و عمل، زیاد می‌شود و گاهی بعضی دیگر می‌گویند که هرکسی یک سعه وجودی ثابتی دارد و به هیچ وجه نمی‌توان آن را کم و زیاد کرد. آخر آقای طاهرزاده من گیج شدم. لطفا کمک کنید که سرانجام آیا سعه وجودی انسان کم و زیاد می‌شود یا نه؟ و اگر جواب مثبت است لطفا بگویید چگونه؟ ۲. آیا معنای اصطلاح سعه وجودی با اصطلاح عین ثابت فرق می‌کند؟ لطفا توضیح دهید؟ ۳. ببخشید آیا این حرف صحیح است که بگوییم ما در این زمان که از نعمت تفکرات و نظریات ابن عربی و ملاصدرا و ... مطلعیم، پس عرفان و خداوند و هستی و ... را بهتر از رسول اکرم (ص) و اهل بیت (ع) شناختیم؟ آخر آن‌ها که به این شکلی که ما اکنون از ابن عربی‌ها و ملاصدرا‌ها بهره بردیم، آن‌ها که بهره نبردند. لطفا توضیح بفرمایید. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: انسان در ذات خود ممکن‌الوجود است و هرکس دارای امکان خاص و یا سعه‌ی خاصی است که همان «عین ثابته‌ی» اوست و هرکس باید تلاش کند به نور محمد و آل محمد «علیهم‌السلام» سعه‌ی خود را در مقام امکان از قوه به فعل درآورد. مسلّم یک خانم با وسعت دادن امکان خود، مرد نمی‌شود ولی می‌تواند زن خوبی بشود. و هرکس از جمله ملاصدرا و محی‌الدین اگر در راه سلوک *إلی الله* قرار گیرند، خود را جیره‌خوار سفره‌ی محمد و آل محمد «علیهم‌السلام» می‌دانند. سگ کیست کسی بتواند حتی خود را در عرض آن ذوات مقدس قرار دهد، چه رسد بخواهد از آن بزرگان بزرگ برتر باشد! موفق باشید